

zimski
KORAKI

Slika na naslovnici: *Sankanje tretješolcev na hribu ob šoli; Foto: Žan Šamperl*

Znanja in vrednote so poti uspeha

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Oblikovanje vrednot v šoli ali vrtcu je nenadomestljiv element vzgoje. Še posebej, ker je to zapleten proces in je šola pri tem glede svojih dosežkov odvisna tudi od družbe in družine.

Kljub temu pa bi težko govorili o kakovostni šoli ali vrtcu, ki ne prispeva svojega deleža k oblikovanju skupnih vrednot družbe ali njenega posameznika. Temeljna omika se začne doma in če je tam ni, imamo težave z oblikovanjem le-teh v šoli ali vrtcu. Šola in vrtec tako vsakodnevno stremita k temu, da vrednote postajajo del načina življenja naših otrok. K temu moramo seveda dodati še pridobljena znanja, ki so ključnega pomena.

Z doseženimi rezultati v prvem polletju smo lahko kar zadovoljni, čeprav ugotavljamo, da bi seveda lahko bili še boljši. Dobri rezultati so seveda vsi tisti, ki ste jih dosegali. Niso pa samo učni. Sem spadajo tudi športni, kulturni, vzgojni in seveda še kakšni. Najpomembnejši pa so seveda vsi tisti, ki so rezultat vaših pridobljenih znanj na različnih učnih področjih.

Lahko pa so tudi tisti, ki vas oblikujejo v odraščajoče osebnosti in vam dajejo napotke za nadaljnje življenje.

Čeprav smo šele na začetku koledarskega leta in pri koncu prve polovice tega šolskega leta, se je potrebno vedno znova vprašati tudi, ali je bilo v šoli ali vrtcu vse dobro ali morda celo odlično. Prepričani smo, da temu ni vedno tako. Zato se moramo skupaj potruditi in izboljšati še vse tisto, česar nam do sedaj ni uspelo. Je pa res, da dokler nas bodo omikale takšne misli, se nam ni potrebno bati, da šola ali vrtec ne bi bila še boljša. Vsem seveda želim, da bosta naši šoli in vrtca napolnjeni z veseljem in zdravimi nasmehi naših otrok.

Ob izteku prve polovice tega šolskega leta vam želim veliko dobrega in naj vam dnevi v šoli ali vrtcu minevajo mirno, varno in sproščeno.

Zimskega 26. januarja 2017

Vaš ravnatelj,
mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Mozaik dejavnosti vrtca Vitomarci

Na pragu novih znanj

Tistega prvega septembra 2016 (oh, kje je že to!) je bil cerkvenjaški grič obsijan s toplim, jesenskim soncem, ki je na prag šolskih znanj pospremila novo generacijo učencev. Iztekle so se počitnice in šola je ponovno odprla vrata v svoj hram učenosti.

Prve vtise sta z nami delila ravnatelj, g. Mirko Žmavc in župan Občine Cerkevjak, g. Marjan Žmavc. Namenila sta nam vzpodbudne besede in vsakega od učencev obdarila.

Prvi šolski dan je minil hitro, kot bi trenil. Dobili smo čisto pravi, šolski urnik in učiteljici sta nam predstavili lutki Lili in Bineta, ki nas bosta spremljala pri pouku. Radovedno smo si ogledovali učilnico in se tu in tam še ozrli k staršem po vzpodbudni pogled.

Danes, ko prebiramo šolski časopis, je pol šolskega leta že za nami. V tem času smo dodobra spoznali šolske prostore in zaposlene v njih. Veliko smo se že naučili; znamo že računati, spoznavamo črke ter se učimo branja in pisanja. Radi imamo dneve dejavnosti, saj v okviru le-teh vedno počnemo zanimive stvari.

Pred odhodom domov nas je čakala slastna čokoladna torta!

Naravoslovni dan: jablana jeseni (relief v glini), pisano listje iz gozda in sadovnjaka (odtiskovanje, tempera), priprava pogrinjka in peka palačink z namazi iz domače shrambe.

Tehniški dan: pod spretnimi prsti so nastale voščilnice, Božički in smrečice, okrašene z gumbi.

Športni dan: sankanje in igre na snegu, potem pa še sladko presenečenje v učilnici.

Šolsko delo je naporno in od nas zahteva veliko vsakodnevnega truda. A kot pravita naši učiteljici: »Vaja dela mojstra, če mojster dela vajo!« In seveda, mi smo pridni in veliko vadimo. Najprej črte, potem vzorčke, pa številke in črke. Tudi iz njih lahko nastanejo prave umetnije.

Učenci 1. a z učiteljicama Viktorijo Caf in Sašo Pavlič

Športni dan

V četrtek, 19. 1. 2017, smo imeli športni dan. Ko smo se vsi zbrali v šoli, smo se z avtobusom odpeljali proti Mariboru. Komaj sem čakal ta dan, da prvič stopim na drsalke. Pri drsanju so nam pomagali učitelji in učenci. Po nekaj padcih mi je le uspelo in naučil sem se drsati.

Jan Kolarič, 2. a

Prejšnji četrtek smo se na športni dan odpravili drsat v Ledno dvorano. Ta dan sem komaj čakala, saj zelo rada drsam. Proti Mariboru smo se odpeljali z avtobusom. Tam smo se preoblekli, si obuli drsalke in si naredili zaščitne čelade. Nekateri so se drsanja šele učili, zato so potrebovali držalo.

Na drsališču je čas minil kot bi mignil, saj smo se zelo zabavali.

Lana Pernat, 2. a

Šli smo v dvorano Tabor. Dobili smo drsalke, da smo lahko drsali. Ko sem pričela drsat, sem padla. Med drsanjem smo poslušali glasbo. Ko je potekel naš čas drsanja, smo se odpravili z avtobusom domov. Ko smo šli nazaj, sem sedela s sošolko Gabrijelo. Potem smo šli v šoli na kosilo. Ko je prišla mama, sva šli domov.

Ana Mari Par, 2. a

Naš razred

Naš razred ima 18 klopi in omaro s knjigami. V enem kotu je učiteljičina miza. Zraven pa je miza s klavirjem. Pri spoznavanju okolja se učimo o zimi, o praznikih in o jeseni. Meni je všeč matematika, ker zelo rada računam.

Nika Fekonja, 2. a

Novoletne počitnice

Zelo rad imam počitnice. Novoletne imam najrajši, ker je to čas, ko nas obišče Božiček. Letos me je spet obdaril z veliko darili. Počitnice sem preživel doma. Veliko sem se igral, hodil bolj pozno spat in zjutraj brez skrbi spal do devetih. Tudi novo leto sem pričakal doma. Imeli smo zelo lep ognjemet. Spat smo šli proti jutru. Počitnice so bile lepe, ampak prekratke. Komaj čakam na naslednje.

Nel Mark Kocbek, 2. a

Predstavim se

Ime mi je Nela. Stara sem sedem let. Moja najljubša hrana so palačinke. Najraje se igram s plištastim tigrom. Imam tudi hišnega ljubljence, psička Nipona. Rada grem v šolo, ker se vedno naučim kaj novega.

Nela Horvat, 2. a

Izgubljeni kužek

Našla sam najdenčka. Bil je rjave barve. Prišel je k meni. Dala sem mu ime Aston. Zelo rad se igra z mano. Rada sprehajam mojega kužka. Če ga pokličem, pride k meni.

Ana Mari Par, 2. a

Eskimi

Na Arktiki v iglujih živijo Eskimi. So potomci Indijancev. Eskimi so srednje rasti, rumeno rjave polti in imajo črne lase. Jedo večinoma surovo meso, kot so jeleni in ribe. Pijejo čaj, alkohol pa je prepovedan. V času zime ter lova živijo v iglujih iz ledenih kock. V toplejših mesecih živijo v bivališčih, zgrajenih iz kož tamkajšnjih živali. Obleke imajo narejene iz kož kitov, severnih medvedov in tjulnjeve. Za prevozno sredstvo imajo pasje vprege. Eskimi se pozdravljajo z noskanjem.

Ana Mari Par, 2. a

Tradicionalni zajtrk v 3.a

Učenci so v prispevkih opisali svoja doživetja, nova spoznanja, ugotovitve, pozitivne in slabe izkušnje, pridobljene med izvajanjem dejavnosti tega dneva.

Po prihodu v učilnico smo najprej klopi združili v eno veliko pravokotno mizo. Učiteljica jo je pokrila s prtom. V sredino mize je postavila vazo z vejami dreves, na katerih so bili še listi toplih jesenskih barv. Vsak si je pripravil pogrinjek za zajtrk. Na mizo sem položil krožnik, servirni nož, papirnato servieto z jesenskim motivom, ovito s trakom, okrašenim s čebelico in rdečim jabolkom. Sedli smo okrog mize kot velika družina. Dobili smo tradicionalni zajtrk.

Sestavljen je bil iz domačega črnega kruha, masla, medu, mleka in jabolka. Med jedjo smo upoštevali pravila lepega vedenja pri mizi. Po zajtrku smo mizo pospravili. Ostanke hrane smo odnesli v kuhinjo.

Z delom smo nadaljevali tako, da smo se najprej razdelili v dve skupini. Bil sem v skupini, ki je oblikovala plakat o jablani in jabolkih. Dokončane plakate smo pritrdili na steno v učilnici.

Učiteljica Irena nam je prebrala še pravljico o kralju. Nazadnje smo si ogledali risanko o čbelici Klari, ki ima na vsaki strani eno kratko in eno dolgo krilo. Letela je iz cveta na cvet in nabirala med.

Po končanih dejavnostih nas je večina odšla na kosilo in domov. Nekaj sošolcev je odšlo v podaljšano bivanje.

Tijan Lovrec, 3. a

Dan se je začel v učilnici s pripravo mize za zajtrk in pogrinjkov. Zajtrkovali smo domači kruh z medom in maslom ter mleko. Nazadnje smo pojedli še jabolko. Vsa hrana je pridelana v domači pokrajini.

Julija Zorko, 3. a

Najbolj sem užival ob oblikovanju plakata o jedeh z jabolki. S sošolci smo ga izdelali s pomočjo slik, receptov in drugih zanimivosti, povezanih z jabolčnimi jedmi. Ves material smo prinesli od doma. Pri delu smo sodelovali. Razdelili smo si naloge, upoštevali smo mnenja in predloge vseh, se dogovarjali. Bilo mi je zelo lepo.

Nik Kocuvan, 3. a

Tradicionalni zajtrk smo popestrili in dopolnili še z drugimi dejavnostmi. Iz rdečega papirja smo izdelali zanimiva jabolka. Z njimi smo okrasili razstavljeno drevo v učilnici. Ogledali smo si čbelico Klaro. Pobarvali smo izrezana jabolka in z njimi okrasili okna.

Sara Mohorič, 3. a

Kot vsako leto, smo tudi letos izvedli tradicionalni zajtrk. Tako ga imenujemo zato, ker je sestavljen iz jedi, ki so bile najpogosteje na mizi za zajtrk v starih časih. Nič ne bi nasprotovala, če bi takšen zajtrk jedli večkrat tudi v današnjem času. Dober je in zdrav.

Lana Vidovič, 3. a

Takšen zajtrk so najpogosteje jedli v preteklosti. Všeč mi je bila tudi pravljica o Zdravilnem jabolku. Mi smo oblikovali jabolka iz papirja in jih obesili na vejo.

Sofija Nekrasova, 3. a

V petek smo naravoslovni dan namenili obujanju spominov na tradicionalni slovenski zajtrk. Bil je prav poseben dan. S sošolci našega razreda smo zajtrkovali pri svečano pogrjnjeni in okrašeni mizi. Po zajtrku smo dejavnosti zapolnili z vsebinami o jabolku kot najbolj zdravilnemu sadežu. Jabolko je tudi ena od jedi, ki ne sme manjkati pri tradicionalnem zajtrku. Dobro uspeva v naši domači pokrajini. Zaradi zdravilnih snovi, ki jih vsebuje, jo najdemo v vsakem jedilniku zdrave prehrane.

Gaja Kovačec, 3. a

Ob tradicionalnem slovenskem zajtrku spoznavamo, kako so nekoč živeli in kaj so največkrat jedli. Učimo se, da so nekoč imeli na mizi le hrano, ki so jo lahko pridelali doma. Takšna hrana pa je bila sveža in zdrava. Doma pečeni kruh, maslo, med in jabolka spadajo med najbolj zdrave in tudi dobre jedi. Želim si, da bi bil takšen zajtrk večkrat na naših mizah.

Katja Rodošek, 3. a

Pri tradicionalnem zajtrku smo uživali ob domači hrani in bilo nam je lepo. Veliko novega sem slišal in spoznal o jabolkih in jablanah. Všeč so mi pregovori, pesmice, uganke o njih. Z mamo sva že uporabila recept za pripravo jabolčnih rezin.

Aleksej Žižek, 3. a

Tradicionalni zajtrk je bil odličen. Kruh, namazan z maslom in medom, ter mleko so me dobro nasitili. Še večje zadovoljstvo sem občutil, ker sem vedel, da sem jedel zdravo in domače. Želel bi si, da bi bil vsak dan tak.

Gal Plohl, 3. a

Tradicionalni zajtrk je bil dober. Najraje med vsem imam med. Tudi doma si ga pogosto namažem na kruh.

Vid Breznik Videtič, 3. a

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo po zajtrku izdelovali plakat o jabolkih in jabolka iz papirja. Izdelana jabolka smo obesili na vejo – drevo in okrasili učilnico. V posnetku o čebelici Klari smo veliko zvedeli še o čebelnjaku in medu. Dan mi je hitro minil in bilo je zanimivo.

Julija Toš, 3. a

Tehniški dan v 3. a

Tehniški dan v začetku decembra smo realizirali z izdelavo izdelkov za bazar in praznično dekoracijo učilnice. V ta namen smo izdelali okrasne smrečice iz odpadnega reklamnega papirja. Posebej zanimivo in veselo je bilo pri okraševanju teh smrečic. Za okrasitev učilnice smo iz papirja izrezali snežinke in smrečice ter z dlanmi naslikali zimsko pokrajino. V praznično polepšani učilnici smo se tudi mi počutili še bolj polni pričakovanj.

Prvi sneg in zimski športni dan

Najbolj smo se razveselili prvega snega. Ure športa izkoristimo za sankanje in igre na snegu.

Zimski športni dan smo preživali v Ledni dvorani Tabor, kjer smo uživali v drsanju

19. 1. 2017 smo imeli športni dan. Zbrali smo se v učilnici. Tam smo počakali do odhoda. Še prej smo v kuhinji vzeli malico in jo spravili v nahrbtnike. Ob devetih smo se z avtobusom odpeljali proti Mariboru. Pri okencu drsališča smo si sposodili drsalke. V prostoru pred vstopom na led smo primerno oblekli in nadedli drsalke. Na ledu sem nekajkrat padla, a je zdaj že v redu. Po uri in pol drsanja smo se odpeljali nazaj v šolo. Domov sem se vrnila z novimi doživetji.

Julija Zorko, 3. a

Odpravili smo se drsat. Peljali smo se z avtobusom. Najprej smo počakali na drsalke. Potem smo šli na led in smo drsali. Drsali smo do 11:30. Vrnili smo drsalke, se obuli in oblekli. Z avtobusom smo se vrnili v Cerkvenjak. Po kosilu sem odšla domov.

Katja Rodošek, 3. a

Z avtobusom smo se odpeljali v Maribor v Ledno dvorano. Tam smo se drsali. Imeli smo se super. Drsali smo s sposojenimi drsalkami. Glave smo zavarovali s čeladami. Nekateri so si pomagali pri drsanju z ograjico. Po vrnitvi v Cerkvenjak nas je že čakalo kosilo.

Sara Mohorič, 3. a

Bilo je zelo veselo. Nekajkrat sem na ledu padla. Vseeno sem bila navdušena, da sem lahko poizkusila nekaj novega. Nikoli ne bom pozabila tega dneva. Obkrožila si ga bom na koledarju.

Sofija Nekrasova, 3. a

Prednovoletni čas

Učenci 2. in 3. b razreda smo ustvarili čudovite voščilnice in izdelali majhna darilca.

Zima

Prišla je zima. Spet je mrzlo, a vseeno lepo. Pozimi se sankamo, kepamo in smučamo. Kdaj pa kdaj imam mokre rokavice in lase pa nič hudega. Včeraj smo v šoli imeli športni dan. Šli smo na drsanje v Maribor. Bilo mi je zelo všeč. Padla sem samo enkrat.

Zima je moj najljubši letni čas.

Nika Kuri, 3. b

Zimski dan

Nekega zimskega dne smo se šli učenci drugega in tretjega razreda sankat. Najprej smo si oblekli kombinezone, rokavice in kape. Na noge smo si nataknili snežke. Šli smo po sani in jih vlekli na hrib. Drug za drugim smo se spuščali po hribu navzdol. Bilo je zelo zabavno. Vsi smo uživali, kričali in se smejali. Tisti učenci, ki niso imeli kombinezonov, se niso mogli sankati. Ko je bilo šolske ure konec, smo šli nazaj v učilnico. Slekli smo kombinezone in jih dali sušit. Nadaljevali smo s poukom.

Preživel sem lep zimski dan.

Jakob Dizma Roškar, 2. b

Zimsko veselje

Zunaj sneži,
pripravim sani.

Nadenem si kapo,
ovijem si šal,
toplo oblečem,
da vedno bom zdrav.

Na hrib pohitim
se v dolino spustim
in ves čas
se sladko smejim.

Žan Hauzer, 3. b

Stenska ura (opis predmeta)

Doma imamo stensko uro v obliki Miki Mause. Ohišje ure je plastično. Miška drži okroglo številčnico v desni nožici. Številčnica je oranžne barve. Na njej so črne številke in dva siva kazalca. Na hrbtne strani je urni mehanizem črne barve. V njem je baterija, ki poganja kazalce.

Ura nam točno kaže čas.

Tomaž Vršič, 3. b

Obiskal me je Miklavž

Bila sem pri babici. Naenkrat je zaropotalo pri vratih. Ustrašila sem se in objela sestro. Pomislila sem na Miklavža. Babica je segrela mleko in pripravila piškote, ki sem jih hotela pojesti za večerjo. Odprla sem vrata in začela moliti.

Ajda Druzovič, 2. b

Obiskal me je Miklavž

Zvečer sva z atijem gledala televizijo. Zaslišala sva ropotanje. Malo sem se prestrašila. Čez nekaj časa sva z atijem šla pogledat pred vrata. Zagledala sva dve vrečki. V eni so bile volnene nogavice za mojo sestro, jaz pa sem dobila čokolado in morsko deklico. Bila sem zelo vesela.

Laura Draškovič, 3. b

Praznična Ljubljana

Nekega decembrskega dne smo se cela družina odpravili v Ljubljano. Obiskali smo teto. Popoldne smo šli na ogled mesta. Vse mesto je obsijano z lučkami. Na Prešernovem trgu stoji smreka Melanija. Vse okrog nje je po zraku napeljanih na tisoče lučk. Čez okrašeno Tromostovje smo se odpravili na tržnico. Izlet v Ljubljano mi je bil zelo všeč.

Tomaž Vršič, 3. b

Buče, trganka, OPB 1, Vitomarci

Jaz oče

Moja družina šteje štiri člane. Z ženo imava dva otroka, sina Jana in hčer Niko. Zaposlen sem v pisarni in v službi sem vedno dopoldne. Zjutraj vedno odpeljem Jana v šolo, Niko pa v vrtec. Ko končam z delom v službi, grem med potjo domov po otroka. Prosti čas rad izkoristim za druženje z družino. Zelo radi kolesarimo in se igramo družabne igre. Jan rad sestavlja lego kocke, zato skupaj ustvarjavo različne figure. Včasih gremo tudi na izlet ali na kopanje v Terme. Jana dvakrat na teden odpeljem k nogometni dejavnosti.

V vlogi očeta uživam, kajti vem, kako dragocen je čas, ki ga preživljam s svojo družino.

Žiga Borko, 4. a

Danes sem jaz mama

Najprej se odpeljem v službo. Delam do 15.30 in ob 16.00 se vrnem domov. Imam hčeri in sina. Najmlajši je ime Mija, srednji je ime Alisa, sinu pa Tine. Mija je stara sedem let, Alisa je devet in Tine dvanajst. Meni je ime Alina in stara sem petintrideset let. Pravkar sem domov pripeljala otroke in sedaj kuham kosilo. Otroci delajo domačo nalogo. Ker sem že skuhala in že vsi imajo narejene domače naloge, pripravim mizo. Točno takrat, ko se posedemo za mizo, vstopi skozi vrata oče in prisede. Najedli smo se in mož gre ven delat, otroci se igrat, jaz pa pospravljat in pomivat posodo. Ko končam z delom v kuhinji, se grem igrat z otroki. Po igranju gremo vsi na kratek družinski sprehod. Po sprehodu je že pozna ura, zato se stuširamo in na televiziji pogledamo našo najljubšo oddajo. Pred spanjem povem otrokom pravljico za lahko noč.

Alina Peklar, 4. a

Princeska in zmaj

Nekoč je za devetimi gorami živel mladenič, po imenu Kaj. Živel je skupaj z očetom in mamo. Njegovemu očetu je bilo ime Miha, mami pa Tija. Nekega dne je na hrib, kjer so živel, prišel kralj s svojo hčerjo. Ko je vprašal Kaja, ali bi se poročil z njegovo hčerjo, se je Kaj na prvi pogled zaljubil v princesko in takoj privolil. A naenkrat je močno zagrmelo in završalo nad njihovimi glavami. Pred njimi je pristal zmaj in rekel, da ne bo dovolil temu mladeniču se poročiti s princesko. Princeski so začele teči solze po licu. Zmaj je želel princesko za ženo. Kralj mu je rekel, da mora izpolniti tri ukaze, preden se poroči z njegovo hčerjo. Ker je bil zmaj zelo pogumen, se je strinjal s kraljem. Kralj mu je ukazal, naj naredi milijon krogov okrog gradu, zadrži za sto sekund ogenj in nariše princesko. Zmaju se je pri izvrševanju prvega ukaza začelo vrteti v glavi, ogenj je lahko zadržal le za deset sekund, princesko pa je narisal tako grdo, da je ta padla v nezavest, ko se je zagledala.

Ker mu ni uspelo izpolniti treh ukazov, se je lahko Kaj poročil s princesko. Zmaj je užaljeno odletel in nihče ga ni videl nikoli več. Princeska, Kaj, mama Tija in oče Miha pa so srečno živeli do konca svojih dni.

Katrin Borko, 4. a

Če bi bila jaz mama

Če bi bila mama, bi kuhala, igrala igrice na telefonu in vozila avtomobil. Brala bi debele knjige in hodila v službo. Imela bi enega sina, ime bi mu bilo Denis. Z možem bi hodili na izlete in zabave. V prostem času bi spali na kavču. Zvečer bi gledali televizijo, ob 20.30 pa bi šli spat. Sin bi ob 8. uri začel s poukom v šoli, jaz pa bi začela delati v službi. Ko bi popoldne prišla s sinom domov, bi on šel delat domačo nalogo, jaz pa kuhat kosilo. Ko bi se najedli, bi Denis nama z možem skuhal kavo. Po kavi bi počivali in gledali televizijo, nato pa odšli spat.

Alisa Peklar, 4. a

Razstava

V šoli je nekega dne potekala razstava. Učiteljica je učencem naročila, naj prinesejo nekaj starih predmetov.

Drugi dan so učenci imeli pri pouku vsak svoj predmet. Špela je prinesla staro škatlo, v kateri je bila lesena krogla. Brina je prinesla preklo, s katero so v starih časih starši poredne otroke natepli, če so bili res zelo, zelo poredni. Sanja pa je prinesla baklo, s katero so hodili na sprehode ali nočne maratone. Jaka je prinesel metlo, na kateri je pisalo bilka, ker so v starih časih pogosto pometali bilke. Na razstavi so zmagale orgle, ki jih je Miha pripeljal s svojim očetom. Pripeljala sta jih s tovornjakom.

Miha je za nagrado dobil štiri vstopnice za kopanje v Termah 3000. Bil jih je zelo vesel, saj je vedel, da imajo v teh Termah najdaljši tobogan.

Emma Ploj, 4. a

Če starši ne bi hodili v službo ...

Če starši ne bi hodili v službo, bi bilo zelo težko živeti. Ne bi imeli pogojev za normalno življenje, saj ne bi bilo denarja za hrano, vodo, oblačila in stvari, ki jih potrebujemo. Pozimi ne bi bilo možno zakuriti, zato bi nas zeblo. Ljudje bi lahko postali hudobni in bi začeli krasti drug drugemu. Otroci ne bi hodili v šolo, ker ne bi bilo denarja za šolske potrebščine. Otroci, ki se v šolo vozijo z avtobusom, pa se ne bi mogli več voziti.

Denar bi lahko zaslužili tako, da bi začeli ročno izdelovati izdelke in jih prodajati, ali pa bi prodali stvari, ki jih ne potrebujemo več. Težko bi bilo preživeti, zato je bolje, da starši hodijo v službo, mi učenci pa se pridno učimo, da bomo nekoč lahko dobili službo.

Jan Mikl, 4. a

Naravoslovni dan

V petek, 18. 11. 2016, smo imeli naravoslovni dan. Ta dan smo imeli zjutraj najprej slovenski tradicionalni zajtrk. Jedli smo domač kruh, maslo, med in jabolka ter pili domače mleko. Potem nam je čebelar povedal, kako pomembne so čebele in med. Ogledali smo si tudi risani film o čebelah. Nato smo v kuhinji ob pomoči Mojce Druzovič spekli jabolčno pito. Pri tem smo uporabili samo domače sestavine. Poskusili smo tudi veliko vrst domačega soka. Na koncu smo naredili še plakat. Na plakat smo strnili vso naše delo tega dne.

Zdrav zajtrk

Z zanimanjem smo poslušali čebelarja

Sodelovanje pri izdelavi plakata

Pomagamo pri jabolčni piti

Pokušanje domačih sokov

Športni dan

V četrtek, 19. 1. 2017, smo imeli zimski športni dan. Nekaj učencev se je odločilo, da gre plavat v Bioterme Mala Nedelja, drugi pa na drsanje v Ledno dvorano v Maribor. Vsem nam je bil ta dan zelo všeč, saj smo uživali in se imeli zelo lepo.

Uživanje na ledu

Učenci 4. b razreda z razredničarko Suzano Klasič

Dejavnosti v oddelku podaljšanega bivanja

V času podaljšanega bivanja učenci opravljajo domače naloge in druge obveznosti, se učijo in sodelujejo pri kulturnih, športnih, glasbenih in drugih dejavnostih.

Vsebine podaljšanega bivanja se prepletajo in nadgrajujejo z vzgojno-izobraževalnimi vsebinami pouka.

Pisanje domačih nalog zahteva mir in zbranost

Ob igri se krepi socialna interakcija

Za zdravje in dobro počutje šoloobveznih otrok je pomemben zdrav način prehranjevanja, pri katerem na naši šoli ne manjka sadja in zelenjave. Učence sem spodbujala, da so po njem radi posegali. Ob tem so spoznavali pomen raznovrstne prehrane za pravilen rast in razvoj. Prav tako sem jih vzpodbujala k ustrezni uporabi jedilnega pribora in navajala na spoštovanje bontona pri jedi. Skupaj smo pripravili sadni napitek in spekli slastne kekse.

Na (zdravje) dobro počutje otrok pozitivno vplivajo tudi sprostitvene dejavnosti. Kvalitetno preživljanje usmerjenega prostega časa razvija otrokove ročne spretnosti, likovno izražanje, domišljijo in kreativnost. Ker je ciljno zasnovano, poteka v ustvarjalno delovnem vzdušju.

Eko smreka iz odpadnih materialov

Snežaki, delo po šabloni

Smrečica, grafomotorične vaje

Snežak; delo z voščenkami

Fotografirala in zapisala Saša Pavlič, učiteljica v OPB

Pogrinjek za zajtrk

V petek, 18.11.2016, smo imeli naravoslovni dan. V razredu smo si pripravili pogrinjke za slovenski tradicionalni zajtrk. Od doma smo prinesli svoj pribor, prt, dekoracijo ... Ker smo delali v skupinah, je vsak prinesel nekaj. V kuhinji smo dobili med, mleko, kruh in maslo. Bilo je res lepo, ko smo si vse pripravili. Mize so krasili še šopki in sveče. Z užitkom smo pojedli hrano. Pred zajtrkom seveda nismo pozabili na umivanje rok.

Pekli smo tudi palačinke. Vsak si je spekel svojo. Sošolec je prinesel maso, zato nismo rabili prositi kuharic. Prosili smo jih le za sladkor in evrokrem. Nekateri so prinesli domačo marmelado, tako, da so tudi te bile iz mnogih domačih sestavin. S polnimi želodci je bilo težko pospraviti učilnico. Z učiteljičino pomočjo smo vse uredili in se lotili še izdelovanja prehranjevalnih verig.

Iz kartona smo izrezali štiri enako velike kvadratke. Na njih smo nalepili beli papir, na katerega smo nalepili ali narisali živali. Te smo sestavili v prehranjevalno verigo. Kartončke smo med seboj povezali z vrvico. Po končanem delu je sledila predstavitev in opis izdelkov. Naravoslovni dan se je ob zanimivem delu prehitro končal.

Brina Lovrec, 5. a

Tradicionalni zajtrk

V petek, 18. 11. 2016, smo imeli v šoli tradicionalni slovenski zajtrk. Ko sem prišel v šolo, sem najprej pozdravil sošolce, nato pa smo odšli v razred. Pripravili smo si pogrinjek za zajtrk. V skupini sem bil z Lanom in Janom. Že prejšnji dan smo se zmenili, kaj bo kdo prinesel s sabo. Moja naloga je bila, da sem poskrbel za sadje, prt za mizo, prtičke, skodelico in pribor. Naš pogrinjek je bil v rdeči in modri barvi, bil mi je zelo všeč. Potem smo se lotili sadnih nabodal, ki smo jih tudi pojedli. Nato pa smo še pojedli zdrav zajtrk, ki so ga pripravile kuharice. Kruh z medom in maslom je bil zelo okusen. Mleko pa ni bilo preveč dobro.

Pekli smo tudi palačinke s čokoladno kremo in sladkorjem. Vsak izmed nas si jo je spekel sam. Nekateri smo jo tudi obrnili v zraku.

Na koncu smo izdelovali še prehranjevalne verige. Za to delo sem potreboval karton, škarje, lepilo, vrvico in dobro voljo. V prehranjevalno verigo smo narisali živali in jih povezali ter obesili na steno. Ta dan sem se lepo počutil. Skoraj sem se preveč najedel.

Miha Černel, 5. a

Zanimiv šolski dan

V petek, 18.11.2016, je bil naravoslovni dan. Ob 8.00 uri smo začeli v skupinah pripravljati pogrinjke za zajtrk. Vseboval je žlice, nože, skodelice, prtičke, vazo, prt in krožnike.

Po končane delu smo si umili roke, sedli k mizam in počakali na hrano, katero smo dobili v kuhinji. Za zajtrk smo imeli domač črni kruh, marmelado, maslo in mleko.

Po zajtrku smo šli delat prehranjevalne verige. Za njo smo potrebovali karton, škarje, merilo, luknjač, vrvico, bel papir, barvice ali flomastre. Prehranjevalne verige smo se lotili tako, da smo iz kartona izrezali kvadratke v velikosti 5x5 cm in jih preluknjali z luknjačem na vseh štirih delih. Na vsaki kvadrateg smo narisali žival, ki je bila del prehranjevalne verige. Življenjska okolja smo si lahko poljubno izbrali. Na koncu smo kvadratke povezali z vrvico.

Jan Zelenik, 5. a

Vonj po domačem kruhu

Imeli smo naravoslovni dan. To je bil dan posvečen slovenski hrani, zato smo zjutraj jedli tradicionalni slovenski zajtrk. Na mizi je zadišalo po domačem kruhu, mleku, medu in maslu. Da pa nam je zajtrk še bolj teknil, smo si pripravili lepe pogrinjke. Naša skupina se je pri tem zelo potrudila, saj smo na mizi imeli celo svečnik. Zgodila se nam je manjša nezgoda, saj smo prevrnili svečnik, vendar se je vse dobro končalo. Nato pa smo se vneto lotili dela. V razredu smo naredili prikaz prehranjevalnih verig. Predstavili smo posamezne živali in se naučili pomena besed plen – plenilec. Naravoslovni dan je bil poučen in zanimiv, hkrati pa sladek, saj smo si pekli tudi slastne palačinke.

Matija Omulec, 5. a

Poučen sprehod po gradu

V mesecu oktobru smo imeli kulturni dan. Učenci 5. a, 5. b, 6. a in 6. b smo odšli na Ptujski grad in v kino. Ogledali smo si zanimiv film z naslovom Bekaz. Po ogledu filma smo zunaj pojedli malico. Nato smo odšli proti Ptujskemu gradu. Tam smo se razdelili v dve skupini. Najprej smo odšli pogledat pustne like. Videli smo najbolj znano masko kurenta. Ta maska se je skozi leta zelo spreminjala. Kjer so danes kostumi, je bila nekoč konjušnica. Ogledali smo si še stare meče, oklepe, tope ... tudi tiste, ki so bili za posebne priložnosti. Dvigovali smo najbolj težak meč. Ko smo si ogledovali grad, smo šli skozi spalnico. Ugotovili smo, da so bile postelje precej manjše kot danes. V jedilnici smo videli, da imajo stoli izrezljane različne vzorce in da niso preproge samo na tleh. Obešene so bile še na zidu. S tem so preprečili, da bi mrzel zrak prišel v prostor. Nekaj sten je bilo tudi poslikanih. Cesarji so hoteli pokazati svojo moč, zato so jih drugi naslikali. Lestenci so bili v vsaki sobi drugačni in bogato okrašeni. V omarah so omeli razstavljene krožnike, kozarce ... Razstavljen je bil čevelj, ki so ga nosile ženske. Bil je velik samo 10 cm. Odšli smo v sobo, kjer imajo glasbila. Videli smo najbolj staro glasbilo, tubo. Ogledali smo si še zbirko klavirjev. Imeli so razstavljen takšen klavir, na katerega je igral Mozart. Ob ogledu je čas hitro mineval. Že smo morali na avtobus in odpeljali smo se proti Vitomarcem in Cerkvenjaku.

Brina Lovrec, 5. a

Oblikovanje snežakov, jelenčkov in slike

Med podanimi predlogi za izdelke sem se odločila, da bom oblikovala sliko in snežaka. Snežaka sem naredila iz nogavice, katero sem napolnila z rižem. S sliko sem imela več dela. Izbrala sem lep hrastov list in ga pritrdila na barvno podlago. Tega sem še okrasila z zlatim flomastrom in vročim lepilom. Ker nisem imela drugačnega okvirja, sem ga naredila z barvnim papirjem. Delo sicer ni bilo preveč zahtevno, le z lepilom sem morala varno ravnati. Če je kateri od sošolcev rabil pomoč, sem mu z veseljem pomagala. Za oblikovanje jelenčka se nisem odločila. Ko smo izdelke naredili, smo pripravili razstavo. Za delo in izdelke nas je učiteljica zelo pohvalila. Res smo se potrudili. V učilnico je prišel tudi gospod ravnatelj. Pogledal je izdelke in jih tudi on pohvalil. Bili smo veseli.

Sergeja Firbas, 5. a

Imeli smo športni dan

Nejc Vršič: 19. januarja smo imeli športni dan. Na razpolago smo imeli drsanje in plavanje. Iz našega razreda smo skoraj vsi izbrali drsanje. Na drsališču smo bili uro in pol. Padel sem samo enkrat. Naenkrat sem postal zelo lačen. Pojedel sem jabolko. Proti koncu so me ožulile drsalke. Na srečo je bilo samo še pet minut do konca. Bilo je super in tudi super mrzlo.

Danijela Pučko: Športni dan sem preživela v Ledni dvorani Maribor. Obuli smo si drsalke, se toplo oblekli in naredili čelade. Drsali smo se uro in pol. Vmes smo malicali.

Žiga Žmavc: Na drsanju sem užival. S sošolko Tino sva dirkala, drugače pa smo se družili in skupaj drsali še z drugimi sošolci. Bilo mi je zelo lepo.

Nina Toš: Drsanje občudujem kot ples na ledu. Zelo rada drsam. Lani sem se naučila dobro drsati, zato sem letos pomagala pri drsanju tudi mlajšim z naše šole. Skupaj sva drsale tudi s prijateljico. Bilo je super.

Sašo Kirn Malek: Drsali sem s sošolci. Vmes smo šli na malico. Ko sem se peljal zadnji krog, se mi je odpela drsalka in sem padel. Na srečo se nisem poškodoval. Na drsanju mi je bilo zelo všeč.

Nika Hojnik: Ko smo oddali nahrbtnik v garderobo, smo se šli drsat. Zelo hitro je minilo. V šoli smo imeli kosilo in podaljšano bivanje. Na drsanju sem se zelo zabavala in bilo je zelo lepo.

Filip Gomzi: Bil sem na plavanju v Biotermah. Družil sem se z Iztokom, Nikom in Lukom. Skupaj smo se potapljali in se igrali pod vodo. Ko smo se najedli, smo si odpočili. Nato smo se spet kopali. Pred odhodom smo se stuširali in oblekli. Nato smo se odpeljali domov.

Iztok Toš: Jaz sem šel na plavanje. Kopali smo se tri ure. Imeli smo tudi malico. Vmes smo ležali na ležalnikih. Ta dan mi je bil zelo všeč.

5. b

Kako smo se pripravljali na 10. obletnico šole

Že konec 5. razreda smo se začeli pripravljati na 10. obletnico šole. Učiteljica Milena nam je poiskala primerne recitacije. Po počitnicah je z nami vadila učiteljica Marjana, ki je postala naša razredničarka.

Razredničarka nam je povedala, da bo nastop 27. 10. 2016 v šolski telovadnici.

V začetku septembra smo se začeli pripravljati. Vsak petek smo imeli generalko, na kateri smo peli, recitirali in igrali različne igre. Same priprave so mi bile zelo všeč, saj smo se veliko smejali in tudi nekaj novega naučili. Kmalu je prišel dan nastopa. Nastopali smo vsi učenci šole in tudi vrtec. Program je minil hitro in obiskovalci so nas nagradili z velikim aplavzom. Obiskali so nas poslanci, med njimi tudi nekdanji šolski minister Milan Zver. Na sami prireditvi je bila prisotna županja Darja Vudler. Po končanem programu so nas posladkale gospodinje z raznim pecivom, ki so ga pripravile za razstavo.

Eva Vogrin, 6. b

Obiskali smo Ptuj

Meseca septembra smo imeli kulturni dan. Zjutraj smo se zbrali v šoli. Ko je pripeljal avtobus, so nanj vstopili prva triada in četrti razred. Kmalu zatem je pripeljal avtobus iz Cerkvenjaka, ki je pobral nas. Nato smo se odpeljali na Ptuj v kino. Tam smo si ogledali film z naslovom Bekaz. Meni je bil film zelo všeč. Po ogledu smo malicali. Potem smo se odpravili na Ptujski grad. Tam smo se razdelili v tri skupine. Ogledali smo si zbirko orožja, lahko smo tudi dvignili ponaredek meča. Ogledali smo si grajske prostore in sobo z glasbili.

Jaz sem bila na Ptujskem gradu prvič, zato mi je bilo zelo všeč. Kulturni dan mi je bil zelo lep.

Nina Toš, 5. b

Slovenski tradicionalni zajtrk

V petek, 18. 11. 2016, smo imeli slovenski tradicionalni zajtrk. Zjutraj, ko smo prišli v šolo, so nekateri učenci pomagali pripraviti mize za zajtrk. Nato smo imeli zajtrk. Jedli smo domači kruh, maslo, med in mleko ter jabolko.

Po zajtrku smo imeli malo odmora in potem smo šli kuhat. Lupili smo jabolka in iz njih naredili pito in kompot.

Poskušali smo tudi različne domače sokove,

ki nam jih je ponudila gospa Mojca.

Naslednjo uro smo naredili plakat o zdravi prehrani.

Potem smo imeli malico, po njej pa

čebelarja. Povedal nam je veliko o čebelah.

Potem smo si ogledali še risanko o čebelah.

Po končanem naravoslovnem dnevu smo

odšli v podaljšano bivanje, kjer smo si

ogledali risanko. Nazadnje smo imeli še

nogometni krožek. Ta dan je bil zelo zanimiv

in zabaven.

Sašo Kirn Malek, 5. b

Med snegom

V petek je snežilo. Vsi učenci na šoli so se zelo veselili. Ko sem prišel domov, sem naredil nalogo in se za kratek čas učil. Potem sem si oblekel jakno ter si na roke nataknil rokavice. Nato sem odprl vrata in zunaj je bilo vse belo od snega. Vzel sem sanke in se začel sankati. Čez eno uro sem se nehal sankati in sem šel v hišo. Cel dan je snežilo, nato je hitro prišla noč in sem takoj šel ven in se zelo zabaval. Naredil sem velikansko sneženo kroglo in zelo je bila težka. Moja sestra Alina je hotela ven na sneg, a ni mogla, saj je bila že v pižami, zato sem zunaj ostal sam. Nato sem šel v hišo in se pogrel ob kaminu.

Nick Gavez, 6. b

Presenečenje staršev

Bila sem na počitnicah pri babici in dedku. Ker sem tedaj hotela pred televizor, sem slišala babico in dedka, da bom še par dni ostala pri njih. Tedaj me je babica vprašala, če sem lačna. Odgovorila sem ji, da nisem lačna. Moj stric Damjan je rekel, da se moram umiti. Ko sem prišla iz kopalnice, sem slišala znani glas. Bili so mama, ata in brat Nel. Ker nisem vedela, zakaj so prišli, sem jih vprašala. In tedaj je v tistem hipu mama rekla: "Izvoli, Melani, to je za tebe." Bila sem zelo vesela. Odprla sem darilo in videla TABLIČNI RAČUNALNIK. Zelo sem se razveselila darila. Bratranca Leon in Sandi sta ga sestavila, da je delal, mama in ata sta prinesla še oblačila. Ati je rekel: "Tri dni boš še pri babici in dedku, tam bo tudi Nel." Dnevi so zelo hitro minili. Ko sem prišla domov, mi je mami pripravila govejo juho. Sem bila zelo vesela, saj sem dobila tablični računalnik. Čez dve uri mi je mami povedala, da si bom morala tablični računalnik deliti z bratom Nelom. Na tablici imam veliko igrice, da jih lahko igram. Ta teden je bil zelo razburljiv in zabaven.

Melani Matjašič, 6. b

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

V petek, 2. decembra 2016, se je v večnamenski dvorani v Vitomarcih odvijala prireditev Otroci pojejo slovenske in se veselijo.

Za začetek je voditelj Radia Ptuj spregovoril nekaj besed o namenu prireditve, o sponzorjih prireditve, seveda pa ni pozabil tudi na gospo županjo Darjo Vudler ter na gospoda ravnatelja Mirka Žmavca, ki ju je povabil na oder. Po končanem »govoru« se je pevsko tekmovanje nadaljevalo. Voditelj je povedal, da petje ocenjuje komisija. In tekmovanje se je začelo. Na oder smo prišli mi, instrumentalna skupina POŠ Vitomarci, ki smo prireditev otvorili.

Kot prvi tekmovalec je nastopil učenec komaj 1. razreda, Jaka Čeh. Sledili so mu učenci 2., 3., 4. in 5. razreda. Kot zadnja je nastopila učenka 5. razreda Nina Toš, ki se je lansko sezono uvrstila v finale. Tako se je končal pevski del prireditve. Komisija se je odločila, da se v polfinale uvrsti učenka komaj 2. razreda Zala Anželj s pesmijo Ne bodi kot drugi. Bila je zelo presenečena. Vsi tekmovalci so ji čestitali. Zmago si je zaslužila, saj je pesem zelo lepo in doživeto zapela.

Vanessa Repič, 6. b

Sodobna priprava hrane

Vsak torek 6. in 7. uro sem obiskovala sodobno pripravo hrane, ki jo je vodila učiteljica Iris Breznik. Sodobno pripravo hrane nas je obiskovalo 11 učencev 7. a in 7. b razreda. Vsak učitelj, ki se je sprehodil mimo naše kuhinje, nas je vedno pohvalil, kako diši. Skoraj vsak torek smo imeli juho, glavno jed ter sladico. Redko smo namesto juhe prigriznili kaj drugega. Veliko smo se smejali, zabavali in tudi kaj malega ušpičili. Ko smo na skrivaj poskušali testo za sladice, ali pa ko smo se na skrivaj izmuznili iz kuhinje na stranišče in ko smo si vzeli kakšen košček sadja ali pa več, ko smo delali sadno kupo. Včasih nam ni šlo vse po načrtih. Na ognju se nam je vžgala kuhinjska krpa in ko se nam je polilo malo olja po štedilniku. Ampak smo vsak torek imeli okusno kosilo. Škoda, da je zdaj vse za nami. Nekaj trenutkov pa se nam bo za vedno vtisnilo v spomin.

Vanessa Borko, 7. b

Tretji športni dan – plavanje

V četrtek, 19. 1. 2017, je na obeh šolah potekal tretji zimski športni dan. Učenci smo se odločali med plavanjem ali drsanjem. Več se jih je odločilo za drsanje, jaz pa sem šla plavat.

Ob 8. uri smo se z dvema avtobusoma odpeljali v Vitomarce po ostale otroke. Ob 8.45 uri pa smo prispeli v Bioterme Mala Nedelja. Ko smo prispeli tja, smo se takoj preoblekli in odvihrali v bazene. Ob 10. uri je sledila malica, zato smo se obilno najedli. Čez pol ure smo spet odvihrali v bazene ter se zabavali s svojimi sošolci in sošolkami. Čez eno uro smo se morali tuširati, saj nas je ob 12. uri čakal odhod z avtobusom.

V Bioterma Mala Nedelja smo bili tri ure. Zelo hitro je minilo, saj smo se zelo zabavali. Ko smo prispeli nazaj v Cerkevnik, se je športni dan zaključil, zato smo kmalu vsi odšli domov.

Ta športni dan je bil zelo zabaven in mi bo v spominu ostal za vedno, saj je vsako leto eden izmed najboljših športnih dni. Upam, da bo naslednje leto spet tako zabavno, kot je bilo letos.

Mojca Šilak, 7. a

Od Save do Drave

Od Save do Drave se ptič izvali,
ven kuka in hoče, da v svet odleti.

Od Save do Drave se grič zeleni,
in trto nam nosi, jo grozdek krasi.

Od Save do Drave potoki šume,
nam usta vlažijo in dajo vode.

Od Save do Drave se gora zgubi,
med vsemi oblaki nam išče poti.

Od Save do Drave neskončna je pot,
Slovenija pozna jo že od malih nog.

Od Save do Drave je konec predstave,
spremlja ju tok in pridih iz narave.

Rene Zorman, 7.a

Žaba in riba (basen)

Zunaj se je že danilo. Žaba se je prebujala v hladnem jesenskem jutru in se odpravila k mlaki, da bi ujela ribo. Ribo, katero je hotela uloviti, je strašansko sovražila ter ji je želela vse najslabše. Ko je prišla do mlake, je skočila noter, a ribe ni bilo nikjer. Zgrabila jo je panika. Čez nekaj minut se je riba pojavila in rekla: »Kaj delaš tu, zbudila si me.« »Prišla sem te ujet, da ne bom več stradala,« je rekla žaba. »Vem, da mi želiš pogubo, toda nič ti nisem naredila,« je žalostno rekla riba. Žaba je odšla in se odločila, da ji bo nastavila past. Naročila je ježku, naj se nastavi pri mlaki, da se bo zapičila nanj. Ježek je to storil. Riba je vedela, da je to nekakšna past, zato ni šla do ježka. Zvečer, ko je žaba šla pogledat ali je riba umrla, se je spotaknila čez ježka in nato je umrla od bolečin. Riba je bila neizmerno vesela, saj se je rešila strahu.

Nauk: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Vanesa Borko, 7. b

Pogumne kokoši

Na stari kmetiji blizu gozda je živelo petnajst kokoši. Čez dan so se sprehajale po dvorišču, zvečer pa so odšle v kokošnjak. Neke noči se je v kokošnjak prikradla lisica. Ujela je največjo kokoš in odšla. V kokošnjak je prišla še drugi, tretji, četrti in peti dan. Desetim preostalim kokoškam je bilo dovolj. Ena je predlagala: »Lisico moramo nekako prestrašiti, drugače bo ugasnila tudi naša življenja.« Vse kokoši so se strinjale. Še cel dan so kovale svoj načrt. Zvečer je spet prišla lisica. Vse kokoši so naenkrat zakokodakale in pregnale lisico.

NAUK: V slogi je moč.

Pia Peklar, 7. b

Martin Krpan (razlagalni spis)

Martin Krpan je bil močan, pogumen in moder mož iz Vrha pri Sveti Trojici. Tovoril je angleško sol. Med tovorjenjem je srečal cesarja. Lagal mu je, da so na kobilici natovorjeni brusi in kresilne gobe. Cesar je videl, kako je Martin prestavil kobilico in šel dalje.

Čez približno eno leto je na Dunaj spet prišel velikan, Brdavs. Iskali so dovolj močnega in pogumnega moža, ki bi si upal v boj z njim. Spomnili so se na Krpana. Odzval se je in se začel pripravljati na boj. Nobeno orožje ni bilo dovolj dobro zanj. Zaradi svoje silne moči je vse zdrobil. V kovačnici si je sam izdelal mesarico. Na kraljevem vrtu je posekal lipo in si iz nje naredil ročaj za mesarico in kij. Za boj je želel še dovolj dobrega konja. Cesar mu je ponudil vse njegove. Martin jih je pocukal za rep in vse potegnil čez prag. Želel si je svojo kobilico. Cukal jo je za rep, a kobilica se ni niti premaknila. Sledil je boj. Brdavs in Krpan sta se zakadila drug proti drugemu. Martin je zamahnil z mesarico in Brdavs odsekal glavo. Cel Dunaj je bil vesel in ponosen na zmagovalca Krpana. Cesar mu je za nagrado ponudil svojo hčer. Cesarica se s tem ni strinjala, saj je bila jezna nanj, ker ji je posekal lipo. Za nagrado je nato dobil dovoljenje za tovorjenje angleške soli in mošnjiček denarja. Mislim, da je bila to dobra nagrada zanj, saj mu kasneje ni bilo potrebno skrivati soli in jo je lahko tovoril brez težav.

Knjiga me na začetku ni pritegnila, nato pa mi je postala zanimiva, ker je zmagal jezičen, iznajdljiv in pogumen Slovenec.

Pia Peklar, 7. b

Moja resnična ali sanjska prihodnost

V svoji prihodnosti si želim končati srednjo šolo in imeti družino. Rad bi dobil službo in doma pomagal staršem. Za izbiro poklica še nisem odločen. Izbral bi rad takšnega, da bom z zaslužkom lahko pomagal družini. Želim si lepo hišo oziroma prenoviti to, v kateri sedaj živimo, ali vsaj dokončati prenovo podstrešja. Ostal bom doma z očetom in mamo, saj sem prvi otrok v družini. To pomeni, da bo moja vsa posest, ki jo imata ati in mama, ko več ne bosta mogla delati.

Primož Vršič, 8. a

Konec lanskega leta sem pričela podrobneje razmišljati o svoji prihodnosti. Želim ohraniti prijateljstva, postati medicinska sestra in si ustvariti družino. Delo z ljudmi mi je veselje. Veseli me tudi delo z otroki. Nimam želje, da bi se kam preselila, saj mi je všeč na naši domačiji. V prihodnosti bi pa vendarle rada potovala in spoznavala zanimivosti sveta. Z glasbo bi se rada ukvarjala še veliko let. Preden se bom zaposlila, si bom poskušala nekaj prislužiti, npr. kot natakarica, da ne bom odvisna od staršev. Morda me čaka v prihodnosti kaj slabega, vendar se s tem še ne obremenjujem, saj imam ob sebi ljudi, ki mi pomagajo.

Melisa Veberič, 8. a

Želim si, da bi postal dober kuhar in odličen nogometaš. Kot poklicni nogometaš bi bil znan po vsem svetu. Veliko denarja bi mi omogočalo varno in lepo življenje ter potovanje po svetu. Pomagal bi ljudem, ki so potrebni pomoči. Vsak dan bi hodil v fitnes in oblikoval svoje lepo telo. Ob lepi karieri si želim takšnih prijateljev, kot jih imam sedaj. Imel bi dober avto in tatu na roki. Ustvaril si bom družino, ki mi bo pomagala, jaz pa njim. Bil bi lep, močan in postaven mož z lepo frizuro. Imel bi lepo ženo ter sina, ki bi se zgledoval po meni.

Rok Klajnošek, 8. a

Kot vsak osnovnošolec bi rad najprej končal osnovno šolo in to po mojih najboljših močeh. Nato bi se vpisal v srednjo strojno ali ekonomsko šolo, ali pa celo na srednjo elektro-računalniško šolo. Morda se bom odločil še za nadaljnji študij. Po končanem šolanju si želim službo, ki me bo veselila in ne bo preveč oddaljena od doma ter bo dobro plačana. Sledila bi družina in lep dom. Imel bi največ tri otroke. Za sprostitev bi se ukvarjal z različnimi hobiji. Ob hiši bi imel vrt, majhno igrišče in manjši bazen za otroke. Z otroki bi igral nogomet ali jih peljal s seboj na hobije. Kupili bi si srednje velikega psa, da bi se z njim igrali, medtem ko nas ne bi bilo doma, pa bi pazil hišo. Že v času študija in kasneje si želim potovati po svetu. Najbolj me mika Amerika s svojimi velikimi mesti. Takoj za tem si želim obiskati Argentino, saj le ta slavi po najboljših "steakih" in odličnih plesalcih tanga. Od evropskih mest bo München na prvem mestu. Upam, da se mi bo vsaj nekaj od tega izpolnilo.

Gašper Kaučič, 8. a

Martin Krpan

Martin Krpan je velik in močan človek. Ima konja po imenu Kobilica ter pokojno ženo in mater. Je tihotapec, ki prevaža angleško sol.

Nekega dne, ko je šel po sol s svojo kobilico in se je vračal, je srečal kočijo, ki je šla proti njemu. V kočiji je bil cesar, ki ga je vprašal, kaj ima v vrečk, a se mu je Krpan zlagal. Krpan je bil cesarju kar všeč. Po pogovoru se je Krpan vračal v Vrh pri Sveti Trojici oziroma njegovo domačo vas.

Čez leto dni so cesar in drugi šli po Krpana, v njegovo domačo vas, če bi se hotel boriti z Brdavsom, ki je premagal že vse. Martin je bil za. Če bi Krpan zmagal, bi to bilo zelo dobro za Dunaj. Cesar mu je pokazal orožja, s katerimi bi se lahko bojeval. A so bila vsa premajhna. Krpan se je odločil, da si bo sam naredil orožje. Posekal je lipo, pod katero se je cesarica rada hladila. Ko je to izvedel cesar, ni bil ravno navdušen in tudi cesarica je bila jezna nanj. Nato mu je cesar razkazal njegove konje, a Martinu ni bil nobeden všeč, zato je poslal domov po svojo kobilico.

Napočil je dan boja, podala sta si roke. Krpan vzame mesarico ter mu odseka glavo in se vrne proti mestu. Vsi so ga bili neizmerno veseli, saj so se znebili Brdavsca.

Mislil, da so mu dali pravično nagrado, ker je rešil Dunaj.

Knjiga mi je bila zelo všeč, ker je bila napeta in zanimiva. Želim si, da bi bilo več takšnih knjig.

Vanesa Borko, 7. b

Moj obisk Londona

Meni in mojim sošolcem se je ponudila priložnost, da smo lahko obiskali glavno mesto Anglije, ki slovi po svoji umetnosti, zgodovini, znamenitostih, hrani in kraljici Elizabeti.

Naše potovanje na zahod Evrope se je začelo v petek 20. 1. 2017. Ob 9. uri smo prispeli na letališče Brnik, kjer nas je pričakala naša vodička Špela. Najprej se nam je predstavila in nam povedala potek potovanja. Oddali smo prtljago in se pripravili na odhod. Na letališču je bilo bolj mirno vzdušje, saj nas je bilo vse malo strah. Čez približno eno uro smo se vkrcali in že smo poleteli. To je bila moja prva vožnja z letalom, zato je bila zelo vznemirljiva. Ob 13. uri smo prispeli na letališče London Stansted, kjer smo vzeli prtljago in odšli na avtobus ter se odpeljali do hotela. Takoj, ko smo prišli v hotelsko sobo, je moja sošolka zažgala svoj adapter in ostali smo brez elektrike. Na pomoč je prišel električar, s katerim sem se pogovarjala. To je bil moj prvi pogovor z Angležem. Čez nekaj časa smo odšli z podzemno železnico do naravoslovnega muzeja, kjer smo imeli eno uro časa za ogled. Bil je zelo velik, zato si nismo mogli vsega ogledati. Nato smo se odpravili na trg z imenom Leicester Square, kjer smo imeli večerjo. Izmučeni smo se z vlakom vrnili do hotela. V soboto zjutraj smo pri zajtrku okusili angleško kulinariko, poskusili smo angleški tradicionalni zajtrk, ki je po mojem mnenju preobilen. Angleški zajtrk sestavljajo: ocvrta jajca, slanina, kruh, klobase, krvavice, gobe, pečen fižol. Dopoldan smo obiskali Prirodoslovni muzej, v katerem smo videli okostja, fosile, minerale in kita v naravni velikosti. Tam smo se tudi lahko popeljali v središče Zemlje. Popoldan smo se sprehodili do Greenwicha. To je predel na vzhodu Londona, preko katerega poteka ničelni poldnevnik. Tam smo uživali v razgledu na ogromno mesto. Nato je sledila plovba po reki Temzi, kjer smo lahko občudovali most, ki je speljan preko te reke, imenuje se Tower Bridge. Videli smo tudi The Globe, Big Ben in London Eye. Zvečer smo obiskali muzej voščtenih lutk, rokovali in fotografirali smo se lahko z znanimi osebami. Naslednji dan smo se zgodaj zjutraj odpravili do Buckinghamske palače, v kateri prebiva kraljica Anglije. Ogledali smo si menjavo kraljeve straže. Preko kraljevega parka smo se približali Elizabetinem stolpu, bolj znanemu kot Big Ben. V oči so nam padle rdeče telefonske govornice in dvonadstropni rdeči avtobusi. Popoldan smo čas in denar zapravljali na najbolj znani nakupovalni ulici v Londonu - Oxford Street. Obiskali smo tudi Londonske ječe, kjer so nam na strašen in zanimiv način prikazali zgodovino Londona. Naša zadnja postaja je bil trg Trafalgar Square, na katerem je postavljen spomenik, namenjen admiralu Nelsonu.

V ponedeljek je sledilo pakiranje in odhod nazaj v Slovenijo. London nas je očaral s svojimi znamenitostmi, tradicijo, na katero so zelo ponosni, hrano, sončnimi dnevi in prijaznimi ljudmi.

Nina Černel, 9. a

Intervju s Primožem Trubarjem

Bil je deževen dan in s prijateljem slovenskega naroda, Primožem Trubarjem, sva se zmenila, da pridem k njemu, da ga intervjuvam. Na Ptuj sem stopila na vlak in se peljala vse do Raščice pri Velikih Laščah, kjer je doma in je njegov rojstni kraj. Stopila sem v hišo. Bila je stara, a zelo ohranjena hiša. Skuhal nama je kavo in že sem lahko začela z intervjujem.

Kje in kdaj ste se rodili?

Rodil sem se zgodaj zjutraj, 8. junija leta 1508, v hiši, kjer se trenutno nahajava, torej v vasi Raščica pri Velikih Laščah.

Ali je Trubar vaš prvotni priimek?

Trubar ni moj prvotni priimek, izhaja iz priimka Trobar. Priimek nisem prevzel po očetu, kot je to v navadi, temveč po mami. Očetov priimek je bil Molnar (Mlinar).

Kdo vam je omogočil šolanje in kje ste se začeli šolati?

Šolanje mi je omogočil takratni škof, katerega imena se ne spomnim več. Omogočil mi ga je, ker sem že kot otrok kazal veliko nadarjenost. Šolati pa sem se začel najprej eno leto na Reki, nato pa dve leti v Salzburgu, kjer sem pridobil osnovna znanja gramatike, nemščine ... Postal sem duhovnik.

Kje je bila vaša prva župnija in kje ste se šolali dalje?

Moja prva župnija je bila v Loki pri Zidanem Mostu. Šolanje sem nato nadaljeval na Dunaju, a sem ga predčasno zapustil zaradi obleganja Turkov. Takrat niso bili lahki časi.

Kje ste se nato seznanili s protestantskimi idejami in kdo vam je v Sloveniji stal nasproti?

V Nemčiji sem se seznanil s temi idejami in hotel sem jih prenesti tudi v Slovenijo, vendar mi je tokrat nasprotoval škof Urban Kalec in me nemudoma izgnal.

Kaj ste nato storili?

Ko sem zbežal v Nemčijo, sem prišel na idejo, da bi Slovence na drugačen način prepričal v novo vero in to sem tudi storil.

Kako sta se imenovali prvi slovenski knjigi in kdaj ter kje sta nastali?

Prvi dve slovenski knjigi sta bili Katekizem in Abecednik. Napisal in izdal sem ju leta 1550. Ker sem se bal, da bi me moji nasprotniki odkrili, sem se podpisoval s psevdonimom, in sicer z Rodoljub Ilirski. Knjigo sem napisal v osrednjem slovenskem narečju.

Kako pa je bilo z družino? Ste imeli otroke?

Leta 1548 sem se poročil z Barbaro Sitar. Imela sva štiri otroke.

Kje ste preživljali zadnja leta svojega življenja?

Ustalil sem se v Derendingenu in tam sem ostal z mojo družino vse do svoje smrti.

Slišala sem za Trubarjevo pot. Mi prosim poveste kaj več o njej?

Trubarjeva pot poteka po Nemčiji in gre skozi mesta, v katerih sem živel in deloval. Začne se v Derenbergu in konča v Derendingenu.

Z desetim vprašanjem sem končala moj intervju. Primož je umrl 28. junija 1586 in je pokopan v cerkvi Sv. Gala v Derendingenu. Velika zasluga za slovenski jezik gre Primožu, saj če ne bi bilo njega, morda ne bi bilo slovenskega jezika. Zato vso čast Primožu in njegovim dosežkom za takratno slovensko prihodnost!

Nuša Gavez, 9. a

Ekскурzija: Po poteh veteranov vojne za Slovenijo

V torek, 25. oktobra, smo se nekateri učenci iz Osnovne šole Cerkvenjak, Osnovne šole Trojica, Osnovne šole Sv. Ana in še nekaterih drugih šol odpravili na ekскурzijo, imenovano Po poteh veteranov vojne za Slovenijo, katere organizator je bil g. Darko Škerget. Osrednji zbor udeležencev se je odvijal na avtobusni postaji v Lenartu, nato pa smo pot nadaljevali proti Radencem. Najprej smo si ogledali spominsko obeležje v Radencih. Tam sta nas že pričakala predsednik OZVVS G. Radgona, g. Niko Brus in župan občine Radenci g. Janez Rihtarič. Povedala sta nam o vojni, ki je potekala tudi v Radencih. Počastili smo padle v vojni s priklonom ter prižgali svečo. Avtobus nas je nato peljal k naslednjemu spominskemu obeležju, tokrat v G. Radgono. Nato smo se peljali k enemu od gasilskih domov Gornje Radgone, kjer smo se srečali z nekaterimi veterani vojne za Slovenijo iz G. Radgone, s katerimi smo lahko rekli tudi kakšno besedo. Otroci smo imeli veliko vprašanj, ki smo jih hoteli zastaviti gospodom, ki so se borili v vojni za Slovenijo. Ampak so morala počakati, saj je sledila malica. Po malici smo si ogledali kratek film o Osamosvojitveni vojni v G. Radgoni. Iz G. Radgone smo se nato peljali v kraj Konjišče na ogled še zadnjega spominskega obeležja. V Konjišču nas je z dobrodošlico pozdravil tudi tamkajšnji župan Občine Apače, g. Franc Prižmoh. Pri vsakem spominskem obeležju in počastitvi le njega, so sodelovali po trije učenci iz različnih šol, in tokrat sem pri tem, v Konjišču sodelovala jaz. Prižgali smo svečo, položili rože in se pred spomenikom tudi priklonili. Od spomenika smo se po peščeni poti peš odpravili na ogled enega izmed bunkerjev v tej vojni. Bilo je zelo zanimivo. Iz Konjišča smo se nato odpravili proti Lenartu ter nato nazaj v šolo v Cerkvenjak. Ekскурzija je bila zelo poučna ter zanimiva in z veseljem bi jo ponovila še enkrat.

Nuša Gavez, 9. a

Intervju z novim učiteljem tehnike

V prejšnjem šolskem letu smo dobili novega učitelja tehnike Aleša Sakelška, kateri pa je z nami ostal tudi to šolsko leto. Postavili smo mu nekaj zanimivih vprašanj.

Kakšni spomini vas vežejo na otroštvo?

Zgodnje otroštvo je bilo zame eno najlepših obdobij mojega življenja. Brezskrbna igra v vrtcu, doma polno otroške radosti, popoldnevi s starši ter starimi starši so bili nadvse zanimivi še posebej ob večjih dogodkih, ko so na obisk prišli ostali sorodniki. Kasnejše obdobje - najstniška leta so bila zame zelo naporna, postavil sem si kar nekaj obsežnih ciljev in jih s trdom, trmo in seveda veliko mero odrekanja tudi realiziral.

Katere šole (vzgojno – izobraževalne zavode) ste obiskovali?

Začetki segajo v vrtec Kidričevo, Osnovna šola Borisa Kidriča Kidričevo, Biotehniški izobraževalni center Ljubljana, kasneje pa Fakulteto za naravoslovje in matematiko.

Ali ste radi obiskovali šolo?

Vsa obdobja izobraževanja sem obiskoval z velikim zanimanjem, rad sem hodil v šolo in s šošolci tudi kdaj pa kdaj kaj »ušpičil«.

Kateri predmet je bil vaš najljubši?

Omenil bi kar celotno naravoslovno področje, če pa moram izpostaviti le enega, pa je to predmet matematika.

Ali ste se kdaj posluževali nelegalnih pripomočkov v šoli (plonkov)?

Moram povedati, da jih nisem nikoli izdeloval, tudi iz njih prepisoval, sem pa kdaj pa kdaj poiskal pomoč pri sošolcu.

Kakšen ste bili kot učenec 8. razreda?

Kot osmošolec sem bil učno zelo uspešen na večini področij, nudil sem pomoč sošošolcem in jo bil pripravljen tudi sprejeti. Bil sem eden tistih, ki sno znali navduševati, kdaj pa kdaj pa tudi razjeziti kakšnega učitelja.

S čim se ukvarjate v svojem prostem času?

V svojem prostem času se udeležujem na večih področjih: sem član sil za zaščito in reševanje RS, član poveljstva GZ ter član CZ. Aktivno sodelujem z NZS, kjer opravljam funkcijo nogometnega sodnika na republiškem nivoju – najvišji rang tekmovanja (1.SFL). V svoj prosti čas pa sem vključil tudi srednješolsko strast in se tako včlanil v lovsko družino, kjer v naravi najdem del sebe, se sprostim in naužijem svežega zraka.

Ali imate kakšnega hišnega ljubljence?

Seveda. Imam psičko Noky, pasme nemški bokser, katera me spremlja skoraj povsod in navdušuje znova in znova. Je pravi pasji prijatelj.

Kaj bi želeli sporočiti našim učencem OŠ Cerkenjak-Vitomarci?

Učencem bi se želel predvsem zahvaliti, zahvaliti za spodbude, prigovarjanja, kritike, pomoč in končno tudi izziv, ki sem ga dobil s prihodom na šolo.

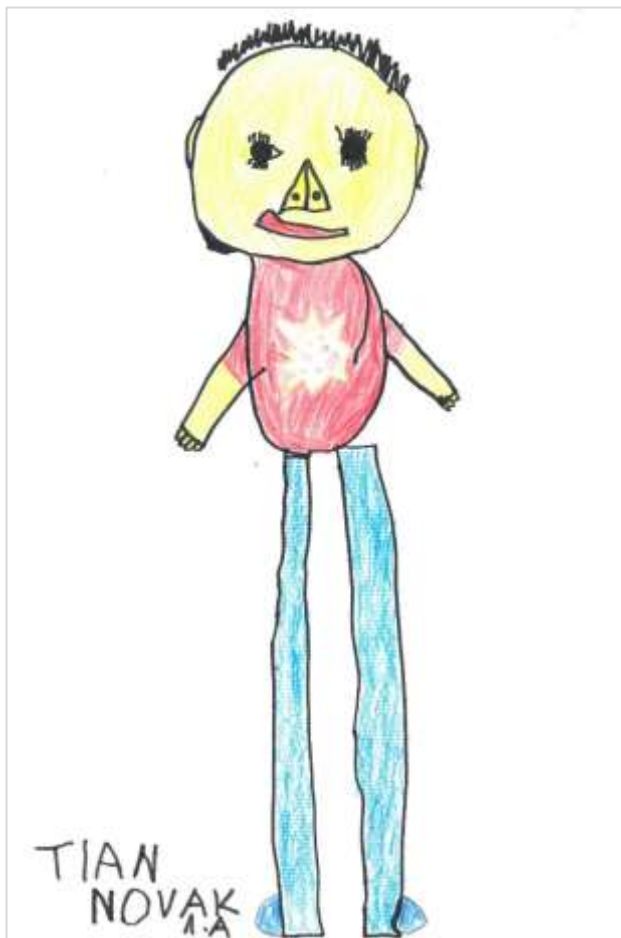
Tanja Gavez, Melisa Veberič, 8. a

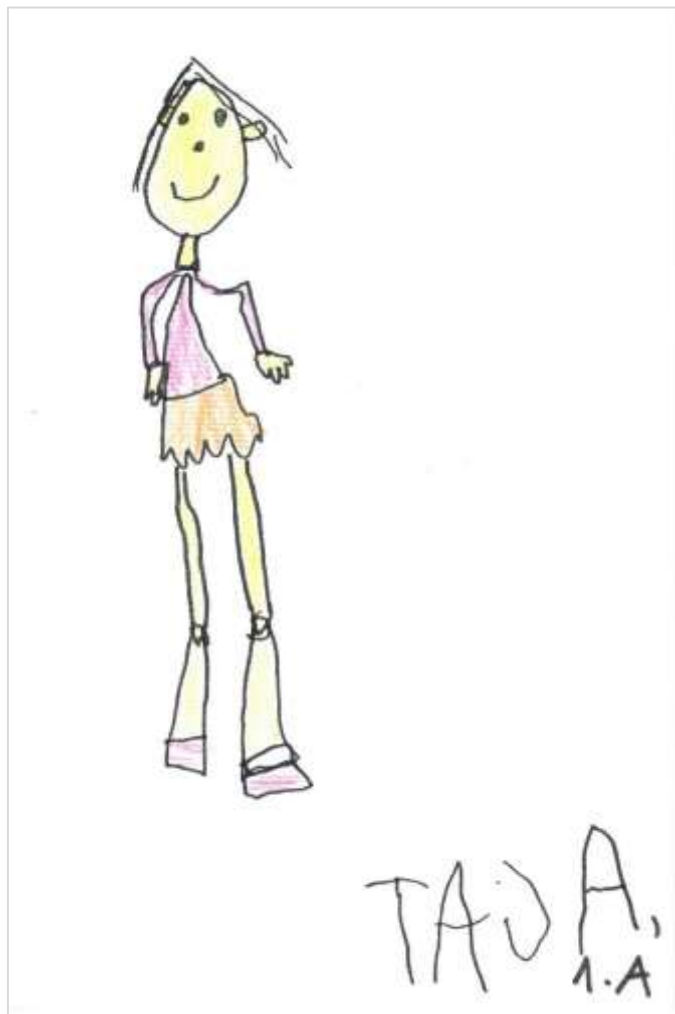
Žoga je okrogla in nebogljiva

Likovna galerija

To sem jaz, Tian Novak, 1. a

To sem jaz, Taja Fekonja Hamler, 1. a

Tihožitje z jabolkom, Robi Urek, 5. a

Snežak, Ajda Druzovič, 2. b

Snežak, Jure Kocuvan, 1. a

Božiček, Lan Vrbnjak, 5.a

Snežak, Tisa Korenjak, 1. b

Prijateljja, Špela Sabadin, 5. a

Domišljjska žival, Špela Sabadin, 5. a

Robotek, Janže Borko, 5. a

Tihožitje, Lan Vrbnjak, 5. a

Kompresor, Jure Mulec, 5. a

Likovni natečaj Planica in otroci 2017

Učenci so izdelovali navijaške plakate na temo Z vlakom v Planico. Nastalo je okrog deset plakatov. Tu predstavljamo le tri. Prijave na razpis so še v teku (v času nastajanja glasila).

Mentor: Mitja Stanek

Plakat so izdelali učenci 6. razreda.

Plakat so izdelali učenci 7. razreda.

Plakat so izdelali učenci 8. razreda.

Božični čas, Robi Urek, 5. a